

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319206585
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4319206585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava-Staré Mesto, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3479/3A, IČO: 42 185 190, proti žalovanému: S. K. R., nar. XX. XX. XXXX, B. K., E. XXX/XX, zastúpený JUDr. Beátou Hilvertovou, advokátkou, so sídlom Levice, Sládkovičova 1, o zaplatenie 1 874,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 15. februára 2022 č. k. 11Csp/138/2019-134 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 1 594,40 eura, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej istiny od 27. 12. 2016 do zaplatenia, poplatky za upomienky vo výške 180 eur, poplatok za expresné spracovanie úveru 100 eur, zmluvný úrok vo výške 32,22% ročne a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne, ako aj trovy konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

1.1. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 3, 5, 6, 9, § 54 ods. 1, 2, § 657 OZ, ako aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov - § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, ako aj § 323 ods. 3 a § 151 ods. 1 CSP, ako i vykonaným dokazovaním.

1.2. Žalobca si uplatňuje nároky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21. 04. 2016, na základe ktorej mal ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť pôžičku vo výške 1 700,-eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 32,28% ročne, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne malo predstavovať sumu 425,60 eura. Ďalej mal zaplatiť poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur a zaplatiť celkovú čiastku 2 225,60 eura v 12 pravidelných mesačných splátkach, pričom prvé 4 splátky boli vo výške 1,- euro a ďalšie splátky vo výške 277,70 eura mesačne vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc 21. 05. 2016, s RPMN 37,51,- eur a priemernej RPMN 18,96%, s termínom poslednej splátky 21. 04. 2017. V zmluve je ďalej uvedené, že sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne z dlžnej sumy. V zmluve je uvedené aj to, že svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť bankovým

prevodom na vyššie uvedené číslo účtu. V zmysle bodu 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa veriteľ a spotrebiteľ dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí čo i len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal na judikatúru NS SR 4 Cdo 403/2014, 5 Cdo 238/2010, ako aj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 98/2000, 25 Cdo 695/2003 a 25 Cdo 696/2003 a uviedol, že v prípade zmluvy o pôžičke ide o reálny kontrakt, pričom na platné uzatvorenie takejto zmluvy je potrebné, aby došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí žalovanému, pretože predpokladom vzniku zmluvy o pôžičke je odovzdanie predmetu pôžičky. Dôkazné bremeno tejto skutočnosti zaťažuje žalobcu.

1.4. Súd vyzval žalobcu, okrem iného, aj na doloženie originálu zmluvy a dokladov preukazujúcich čerpanie úveru žalovaným a preukazujúcich platby zo strany žalovaného. Žalobca na výzvu súdu doložil iba zmluvu s osvedčením notára, že sa listina zhoduje s originálom a opätovne všeobecné obchodné podmienky, a tak ho súd následne vyzval podľa § 138 na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby. Následne žalobca do spisu doložil dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 21. 04. 2016. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 405401771 zo dňa 21. 04. 2016 (ďalej len "žalovaná zmluva") má formulárový charakter, bez možnosti dlžníka ovplyvniť jej obsah. Z jej znenia jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky zo zmluvy budú poskytnuté, a to bankovým prevodom na číslo účtu uvedené v zmluve. Aj napriek výzve súdu žalobca do spisu nedoložil doklad preukazujúci reálne poskytnutie finančných prostriedkov a ani kartu klienta, či iný doklad, ktorý by preukázal úhrady zo strany žalovaného. Žalobca síce doložil dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, datovaných v ten istý deň ako bola datovaná žalovaná zmluva, no z tejto dohody vyplýva, že malo dôjsť k započítaniu pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 405 5401435 zo dňa 24. 04. 2015, avšak predmetné číslo zmluvy sa nezhoduje s číslom zmluvy, ktorá je ako predchádzajúca zmluva uvedená v žalovanej zmluve, nakoľko v zmysle znenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401771 bola predchádzajúcou zmluvou - zmluva č. 405401734. Okrem uvedenia čísla predchádzajúcej zmluvy, ktoré sa však nezhoduje s číslom zmluvy v dohode, v tejto zmluve nie je žiadna zmienka o tom, že táto zmluva má refinancovať nejaký úver a už vôbec nie, v akom rozsahu a že v dôsledku uvedeného bude žalovanému reálne vyplatená iba časť finančných prostriedkov a zvyšok sa použije na refinancovanie inej zmluvy. Dohoda o započítaní nie je ani prílohou zmluvy, napriek tomu, že mala byť uzatvorená v ten istý deň ako zmluva č. 405401771. Z dohody o započítaní vyplýva, že malo dôjsť k započítaniu sumy vo výške 834,- eur zo Zmluvy o úvere č. 405401435 zo dňa 24. 04. 2015 a suma 866,- eur má byť poskytnutá dlžníkovi v zmysle zmluvy 3. Uvedené skutočnosti žalovaný v celom rozsahu popieral, uviedol, že so žalovaným mal uzatvorenú iba jedinou zmluvu, o splatení ktorej doložil doklad - "Oznámenie o splatení úveru" zo dňa 06. 04. 2017 vyhotovený žalobcom. Z uvedeného dokladu vyplýva, že žalobca žalovanému oznamuje, že úver, ktorý žalovaný čerpal od žalobcu na základe Zmluvy o úvere č. 405401734 zo dňa 25. 02. 2016 bol v celom rozsahu uhradený dňa 04. 04. 2017. Číslo zmluvy v tomto oznámení sa zhoduje s číslom predchádzajúcej zmluvy uvedenej v žalovanej zmluve a z uvedeného dokladu jednoznačne vyplýva, že dlh z nej zanikol uhradením dňa 04. 04. 2017, t. j. inak ako započítaním a aj v inom dátume ako je datovaný započítací prejav zo dňa 21. 04. 2016, pričom ani dátum uzatvorenia tejto zmluvy (zmluva č. 405401734 zo dňa 25. 02. 2016) sa nezhoduje s dátumom uzatvorenia zmluvy uvedenej v dohode o započítaní (zmluva č. 405401435 zo dňa 24. 04. 2015).

1.5. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). V danom prípade súdu nebolo predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že na základe predloženej zmluvy došlo zo strany žalobcu k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému. V prípade spotrebiteľských zmlúv môžu byť poskytnuté finančné prostriedky iba bezhotovostným prevodom. S uvedeným korešponduje aj znenie zmluvy, kde je vyslovene uvedené, že dlžník svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť bankovým prevodom na vyššie uvedené číslo účtu. Žalobca však nepredložil žiadny dôkaz, že boli z jeho strany finančné

prostriedky v prospech žalovaného reálne odpísané, a už vôbec nie v akej výške, v dôsledku čoho podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému na základe žalovanej zmluvy, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodňoval odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Dôvodil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401771 zo dňa 21. 04. 2016 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1 700 eur, pričom termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 26. 12. 2016. Žalovaný svoju vôľu uzatvoriť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli aj všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Predložením zmluvy, ako aj VPPSÚ si splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi, a na druhej strane bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere. Má za to, že podaným návrhom špecifikoval svoj nárok vyplývajúci zo zmluvy č. 405401771. Oznamil súdu, že od žalovaného evidoval ku dňu podania (20. 12. 2019) úhrady vo výške 105,60 eura. V prípade, že žalovaný po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, RPMN je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy, ktoré právo však nevyužil. Žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpis učinil bez akéhokoľvek psychického, či fyzického nátlaku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013, ako aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ a smernicu Rady 2005/29/ES z 11. 05. 2005. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Poukazuje na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12. 01. 2006 sp. zn. C-361/04 vo veci Claude Ruiz-Picasso a ďalší, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“. Tvrdenia žalovaného považuje za nepravdivé, keď súdu oznámil, že s ním neuzatvoril inú zmluvu okrem zmluvy č. 405401734. V minulosti so žalovaným uzatvoril 10 zmlúv. V prípade, ak by podľa vyjadrenia žalovaného neuzatvoril zmluvy č. 405401771, žalovaný by neuhradil splátky v predmetnej zmluve. Má za to, že svojimi vyjadreniami dostatočne vyjadril a preukázal svoj nárok z uzatvorenej zmluvy. Predkladá súdu potvrdenia, ktoré preukazujú poskytnutie úveru žalovanému, ktorý tvorí výpis z účtu a dohoda o započítaní pohľadávky. Žalobca pripojil k odvolaniu dohodu o započítaní pohľadávok zo zmluvy o úvere zo dňa 21. 04. 2016.

3. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote stranou sporu, v neprospech ktorej rozhodnutie bolo podané, proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesne postupujúc v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdiť, pričom odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby.

5. Predmetom konania je zaplatenie sumy - istiny vo výške 1 594,40 eura, zmluvnej pokuty vo výške 10% ročne zo sumy 1 594,40 eura od 27. 12. 2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky vo výške 180 eur, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur a zmluvného úroku vo výške 32,22% ročne, ako aj zmluvného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 594,40 eura od 27. 12. 2017 do zaplatenia, a to titulom uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401771 zo dňa 21. 04. 2016 podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľom a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovanému ako dlžníkovi poskytol úver vo výške 1 700 eur. Žalovaný uhradil z titulu poskytnutého

úveru iba sumu 105,60 eura. Vzhľadom na omeškanie žalovaného, dlh sa stal splatným dňa 26. 12. 2016. Po vydaní platobného rozkazu žalovaný podal odpor, v ktorom sa bránil tým, že podpis na zmluve nie je jeho podpisom, žalobcovi preto žiadne čiastočné úhrady nerealizoval a zmluvu s ním neuzatvoril. Od žalobcu mal poskytnutý úver, tento však v plnom rozsahu splatil, o čom doložil doklad - oznámenie o splatení úveru zo dňa 06. 04. 2017, zároveň vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, keď nepreukázal, že na základe predloženej zmluvy došlo zo strany žalobcu k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému. Konštatoval, že žalobca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadne poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému na základe žalovanej zmluvy, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom námietky žalobcu považoval za nedôvodné, neobsahujúce také skutočnosti a tvrdenia, s ktorými by sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nevyporiadal.

7. Súd prvej inštancie zamietol žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Dôkazným bremenom sa v zmysle ustálenej judikatúry NS SR rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. V zmysle dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie NS SR 5 Obo 52/2010 zo dňa 24. júna 2010).

8. Žalobca sa domáhal zaplata žalovaného nároku na základe porušenia zmluvy zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401771 zo dňa 21. 04. 2016, ktorú mal uzatvoriť so žalovaným a poskytnúť mu úver vo výške 1 700 eur. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia pripojil k podanej žalobe Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21. 04. 2016, podľa ktorej mal byť poskytnutý spotrebiteľovi úver vo výške 1 700 eur, ktorý sa zaviazal spotrebiteľ vrátiť spolu s úrokom vo výške 425,60 eura a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru predstavuje sumu 525,60 eura, t. j. celkovú čiastku, ktorú zaplatí spotrebiteľ, činí 2 225,60 eura v 12-tich mesačných splátkach tak, že prvé 4 splátky zaplatí vo výške 1 euro a ďalšie splátky zaplatí vo výške 277,70 eura, počnúc dňom 21. 05. 2016 s konečnou splatnosťou úveru 21. 04. 2017. Žalovaný poprel uzatvorenie zmluvy o úvere, keď namietal svoj podpis na zmluve a zároveň tvrdil, že úver, ktorý mal od žalobcu, uhradil v plnom rozsahu, o čom doložil doklad - Oznámenie o splatení úveru zo dňa 06. 04. 2017. Následne súd prvej inštancie vyzval uznesením zo dňa 13. 03. 2020 žalobcu, okrem vyjadrenia k odporu žalovaného, o uvedenie ďalších skutočností a označení dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že žalovaný s ním uzatvoril viacero zmlúv a žiada rozhodnúť v zmysle podaného návrhu. Na ďalšiu výzvu súdu zo dňa 12. 10. 2021 (č. I. 86) o predloženie dokladov - listinných dôkazov uvedených vo výzve žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21. 04. 2016 aj s osvedčením notára, že listina sa zhoduje s originálom. Následne do spisu doložil Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmluvy o úvere zo dňa 21. 04. 2016. Žalobca však na výzvu súdu nedoložil doklad preukazujúci čerpanie úveru žalovaným, karty klienta a doklady preukazujúce platby zo strany žalovaného, ktorým by bolo preukázané, kedy presne, v akej výške boli jednotlivé úhrady robené. Ďalej doklady na preukázanie skutočných nákladov na vymáhanie, doklady preukazujúce bonitu žalovaného a doklady preukazujúce platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaný predložil súdu Oznámenie o splatení úveru zo dňa 06. 04. 2017 (č. I. 37), z ktorého vyplýva, že od žalobcu čerpal na základe Zmluvy o úvere č. 405401734 zo dňa 25. 02. 2016 úver, ktorý bol v plnej výške uhradený dňa 04. 04. 2017. Číslo zmluvy v uvedenom oznámení sa zhoduje s číslom predchádzajúcej zmluvy uvedenej v žalovanej zmluve a s oznámenia žalobcu vyplynulo, že dlh zanikol uhradením dňa 04. 04. 2017. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že z potvrdenia o zániku dlhu uhradením nevyplýva, že by k uhradeniu predchádzajúceho dlhu žalovaného došlo započítaním alebo inou formou, pričom pokiaľ by

bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že Dohodou o započítaní pohľadávok zo zmluvy o úvere zo dňa 21. 04. 2016, došlo k započítaniu časti dlhu zo žalovanej zmluvy, započítací prejav je urobený dňa 21. 04. 2016, pričom dlh na základe Zmluvy o úvere č. 405401734 zo dňa 25. 02. 2016 mal byť uhradený dňa 04. 04. 2017 (podľa potvrdenia spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o.). V dohode o započítaní pohľadávok zo dňa 21. 04. 2016 sa pritom uvádza Zmluva o úvere č. 405401435, uzatvorená dňa 24. 04. 2015. Žalobca navyše nepreukázal ani poskytnutie peňažných prostriedkov žalovaného, a to ani v sume 1 700 eur v zmysle žalovanej zmluvy, ale ani v sume inej, napr. na základe dohody o započítaní pohľadávok, a teda nižšej. Rovnako nepreukázal ani kartu klienta, doklady preukazujúce platby zo strany žalovaného, napriek tomu, že žalobca tvrdil, že žalovaný nijaké platby z titulu poskytnutého úveru nepoukázal.

9. Pokiaľ súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena, ktoré ho v konaní zaťažovalo, je jeho rozhodnutie vecne správne a následkom neunesenia dôkazného bremena pre žalobcu vyplýva strata sporu, a teda zamietnutie podanej žaloby. V podanom odvolaní samotný žalobca neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. K podanému odvolaniu pripojil iba Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 21. 04. 2016, ktorá bola predmetom skúmania aj súdu prvej inštancie a s jej posúdením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdil.

10. O náhrade odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému, ktorému by inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).